

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 4 Sierpnia r. s. 1822 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PRUŻANNA.

Obywatele Powiatu Prużańskiego postanowieniem swem w dniu 1 lipca 1822 roku, zobowiązali mnie, jako Marszałka, abym oświadczył w imieniu ich wdzięczność JW. Jenerałowi brygady i Kawalerowi Engelhardtowi; Półkownikowi i Kawalerowi Lewandowskiemu; jako niemiennie wszystkim Sztabu i Ober Oficerom pólku piechotnego wileńskiego, za zachowaną pod czas konsystencyi roczney spokojność żołnierzy na kwaterach, za łagodne tychże obeyście się z włościanami, za akuratność bez trudności w przyymowaniu należnych drów i słomy, za oszczędzenie podwod obywatelskich, jak równie za domierzaną sprawiedliwość przez komendę w w każdym zdarzeniu. Spełniam więc wolę Obywateli z tym większą przyjemnością, im pewniej z urzędu mego o tey istotney prawdzie zaświadczyć mogę.

Kazimierz Moraczewski Marszałek Powiatu Prużańskiego i Kawaler.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, dnia 5 sierpnia.

Komisysja rządowa spraw wewnętrznych i policyi, udzieliła P. *Adolfowi Filipowi Bauman*, patent swobody na lat 5 na całe królestwo polskie, na fabrykę papieru kolorowego, zaprowadzoną przez niego w Warszawie.

Dyrekcya mennicy królestwa polskiego, ostrzegła, iż wszelkie do niej podawane memoryały, przełożenia i t. p. mają być na papierze stęplowym ceny złotych 2.

Dnia 8. Przed kilką dniami zszedł tu z tego świata W. Franciszek Szaniawski były Szambelan, przeżył blisko lat 70, i bez poprzedniej słabości nagle zakończył życie. Pochowany na cmentarzu ś. krzyżskim.

Na ostatnim targu warszawskim płacono za korzec żyta zł. 15, pszenicy zł. 21, grochu zł. 18, jęczmienia od 14 do 15, owsa od 7 do 8 i pół; mąki pszenney ordynaryney korzec zł. 31, żytny pyłowej 24, kaszy jaglanej 48, gryczanej zwycajney 50, drobney od 72 do 84, jęczmienney perłowej od 52 do 60, ordynaryney, od 22 do 24, wół dobry dukatow od 12 do 14, średni od 9 do 11, lichy od 6 do 8, cielę zł. od 8 do 19, baran od 7 do 10, wieprz od 59 do 72, masła funt groszy 28, słoniny funt groszy 16.

O kilka mil od Warszawy 7letni chłopczyzna, bosy idący przez małą strugę, został ukąszony przez jakiś owad, uczuł ból nieznośny, dwa małe punkciiki znaleziono na jego nodze, a w godzinę żyć przestał.

AUSTRYA.

(z Kor. Warsz.) Wiedeń dnia 25 lipca. Cesarstwo Rosyjski poseł przy dworze wiedeńskim, przybył z Dreźnie do Wiednia.

Gazeta berlińska zawiera z Wiednia, co następuje: Jezuiti dokładali wszelkich starań, ażeby w tym kraju obić, jak dawniej, dozor nad wychowaniem młodzieży i instrukcyą publiczną. Arcybiskup wiedeński, Hrabia Firman, oświadczył się przeciw temu projektowi. Jednakże długo ta okoliczność zostawała w niepewności. Teraz się rzeczy ich wyjaśniły; i wiadomo, że ich usiłowania nie zostały uwiechowzone pomyślnym skutkiem. W radzie państwa większość głosów prze-

ciwko nim była, między innemi, Xiążę Metternich i Hrabia Stadion. Cesarz Jegomość porучzył rozstrzygnięcie tego interessu radzie Państwa. Nowy zakon redemptoristow, wzięty jest teraz pod szczególniejszą opiekę rządu; i miał otrzymać nazelnika, który nazywać się będzie jeneralem. Jemu, jak słyhać, ma bydź poruczony kierunek wychowania publicznego. Ten zakon, który się także usiłowaniom jezuitow opierał, ma wiele do niego podobieństwa.

NIEMCY.

(z Gaz. Warsz.) Od brzegow Menu dnia 24 lipca. Xiążę grecki Suzzo przejeżdżał przez Sztuttgardt z szwagrem swoim do Paryża. Inny jego towarzyszy, który walczył na Wołoszczyźnie pod dowództwem Xięcia Ypsylantego, udał się prosto do Morei.

(z Kor. Warsz.) Sztuttgardt dnia 12 lipca. Towarzystwo greckie, które w tym miescie ma swoje biuro, ogłosiło list następujący.

Missolonghi (w Grecyi) dnia 4 czerwca.

Wzięcie twierdzy Napolí di Romania jest dla Grekow ważnym wypadkiem; jestto jedna z fortec najmocniejszych, nie tylko w Morei, ale i całej Turcyi europejskiej. W twierdzy tey znaleziono 225 dział i znaczną ilość broni wszelkiego rodzaju. Forteca Koron i Modon są już w trakcie układów poddania się. (Gazeta Norimberska pisze, że Modon już się poddała.) Wkrótce cały półwysep Peloponezu będzie wolny.

Przed wypadkami zaszlemi w Molos w kwietniu, *Udyseusz* popełnił błąd niesubordynacyi, przeciw *Demetryuszowi Ypsylantemu* i oddalony był od dowództwa w Tessalii przez dekret Senatu w Koryncie. Obawiano się, aby uważając żywy charakter tego młodego wojownika, tenże nie okazał burzliwości, szkodliwej sprawie grekow, lecz nadspodziewanie, że wszelką uległością poddał się woli rządu, i dowiodł, że jeśli popełnił błąd, umiał także zasłużyć na przebaczenie. Przebaczenie to nastąpiło wkrótce, i oddano mu napowrót dowództwo ze stopniem jenerała.

FRANCYA.

(z Kor. Warsz.) Paryż dnia 27 lipca. Zda się, że to nie jest przypadkową rzeczą, iż w jednym i tym samym czasie przybył do Paryża Xiążę *Esterhazy* i Lord *Stewart*.

Xiążę *Raguzy* (*Marmont*) jeździł oglądać zamek *Meudon*, i osądził, że ma służyć za mieszkanie letnie dla dzieci Xięcia *Berry*, i powinien bydź do dobrego i bezpiecznego stanu przyprowadzonym.

D. 22. W sądzie kassacyynym uznano *Bertona* i jego 55 współników, za obwinionych, w następujących artykułach. 1) O spisek, którego celem było obalić i zmienić rząd królewski. 2) O pobudzanie obywateli i mieszkańców do uzbrojenia się przeciw powadze królewskiej. 3) O wzniecenie wojny domowej, przez podbudzanie i namawianie, aby obywatele jedni przeciw drugim uzbrajali się. 4) O przewodniczenie, lub należenie do bandy uzbrojoney, która zatknęła trójkolorową chorągiew, i chciała napadać na miasta i fortece królestwa. 5) O zatrzymywanie żandarmow, za pomocą przebierania się, fałszywych rozkazow, zagrożen śmiercią, i o podbudzanie lub dawanie roz-

kazow, do takich czynow. 6) Nakoniec niektórzy oskarżeni są o nieodkrycie tych śpiskow, skoro się tylko o nich dowiedzieli.

Spisek ten, podług podania i rapportu prokuratora jeneralnego w *Poitieres*, nie tylko miał być zrobiony w *Saumur*, ale i w *Partheney*, *Thours* i *Dissay*. W *Thours* miano nawet uformować rząd tymczasowy, i tamże *Berton* mianował władze, które miały administrować krajem w imieniu tego rządu. Wiele osob z oskarżonych należy do towarzystwa rycerzy wolności, czyli do Węglarzy, o czém nawet *Berton* w swych zeznaniach namienia. Tenże prokurator przy zdaniu sprawy robi wniośki, że towarzystwo to zdaje się mieć swoje galezie i w innych departamentach, a zatem obawiać się każe, ażeby pomiędzy osobami, do sądu przysięgłych należącemi, nie wcisnęły się jakie osoby do tego towarzystwa należące; a nawet, że wszelkie sądy kryminalne w tych departamentach, gdzie się śpiski pokazały, są sprawiedliwie podeyrzane; radzi więc, aby w nich sprawa *Bertona* sądzoną nie była. W te wnioski wchodząc sąd kassacyjny, kazał sprawę tę jenerała i jego współników odsądzić w sądzie kryminalnym w *Poitiers*, chociaż podług poprzednich decyzji, a nawet żądania stron, sąd ten miał się odbyć w *Niort*.

HISZPANJA.

(z *Korr. Warsz.*) Madryt dnia 16 lipca. 543 patryotow podpisało petycję do Króla, w której dopraszają się, aby milicya tak długo zostawała na stopie wojennej, dopóki niespokojności w Hiszpanii trwać będą; niemniej ażeby niektóre przynajmniej osoby dworu Królewskiego i Infantow, usunięte i zmienione zostały. Muncypalność madrycka wspiera tę petycję, co Króla Jmci zasnuca. Głoszą, że już nawet jenerał porucznik *Castelar* odesłany będzie do *Kartageny*, Jenerał porucznik *Casa Saria* tajny sekretarz Infanta *Don Francisco*, do *Valencyi*. Jenerał *Longa de Badajoz*, Brygadier *Elsneros* do *Sewilly*, Margrabia *de la Torre* exminister wojny do *Kadyxu*, *Diaz de la Risera* do *Grenady*. Dnia wczorayszego milicya narodowa odebrała od Króla odpowiedź, że Król nakazał wyznaczenie sądu wojennego na 4 bataliony gwardyi. Sąd ten składać się ma z oficerow garnizonu i milicyi. Prezesa tego sądu jeszcze nie ma. Półkownik jednak tak zwanego świętego batalionu (który nosi ozerwone ozapeczki) zdaje się, że to miejsce przyymie. Gwardya ma być podzielona na cztery klasy: 1, na oficerow, 2, na tych, którzy strzelali na żołnierzy liniowego, wojska i na milicyę. 3, na tych, którzy z bronią w ręku wzięci zostali; 4, na tych nareszcie, którzy przedtem wszystkiemi broń złożyli.

GRECJA.

(z *Korr. Warsz.*) Prawo, które stanowi żold dla greckich wojowników w rozdawaniu gruntow, jest następne: „Wchodząc w potrzeby nagle oyczyny, która żąda, aby wspierać obywateli przeznaczonych do noszenia broni, w celu odpędzenia nieprzyjaciela i ustalenia niepodległości narodu; wchodząc w sprawiedliwość nagrod które się należą każdemu obywatelowi, który się poświęca z ofiarą krwi własnej dla dopięcia tego świętego celu; wchodząc, że jednym z celow głównych tej wojny narodowej jest: odzyskanie ziemi naszych oycow, i oddanie jej w ręce tych obywateli, którym ją przywłaszczenie obce wydarło; senat prawodawczy ustanowił, a rada wykonawcza zatwierdziła, co następuje:

1) Żołnierze już będący w służbie oyczyny, i ci, którzy jeszcze w przyszłości zaciągają się do niej mogą, dostawać będą za żold, co miesiąc po jednym morgu ziemi, a to zaczawszy od daty ich weyscia do wojska.

2) Ci z Peloponezyjczykow, którzy wyjdą za granicę Peloponezu, w celu połączenia się z armią nadgraniczną, brać będą za żold po półtora morga ziemi na miesiąc.

3) Żołnierz każdy powinien się zadeklarować,

na jak długo zaciąga się do wojska; jednakże nikt niemoże na mniej, jak na miesiąc sześć.

4) Skoro żołnierz skończy swoją służbę wojskową, podług zobowiązania się, rząd wyda mu uwolnienie z niej podług świadectw, podpisanych przez naczelnikow, pod których dowództwem zostawał.

5) Żołnierz, który dopełnił wszystkich swoich obowiązkow, odbierze od rządu, dokument prawą własności na część ziemi, która mu za jego lata służby w udziale przypadła.

6) Prawa tych, którzy na wojnie zginą, spadają na ich sukcesorow, a nawet liczony im będzie cały czas, przez który się służyć zobowiązali, chociażby go utracając życie jeszcze nie dosłużyli.

7) Ci, którzy z powodu ran odniesionych, nie mogą więcej służyć oyczynie, uważani będą tak, jakby lata swego zobowiązania się wysłużyli.

8) Wszyscy żołnierze, tak już będący w służbie, jako i ci, którzy się do niej zaciągają mogą, złożyć przysięgę: 1, że będą wiernymi oyczynie; 2, że będą zachowywać porządek i karność wojskową; 3, że nie opuszczą szeregow swoich przed czasem zobowiązania się.

9) Niewolno jest żadnemu żołnierzowi opuszczać swego półku, w celu przeniesienia się do innego, bez zezwolenia swego dowódcy.

10) Ten, który przestąpi rozporządzenia powyższe, utraci nagrodę zapewnioną mu niniejszym prawem.

11) Osobne prawo, które wkrótce ogłoszone będzie, urządzi nagrody wyższe, które będą udzielone za zasługi oficerom i podoficerom.

12) Ministrowie skarbu i wojny wypełnią rozporządzenia niniejszego prawa, w czém do każdego z nich należeć będą, i prawo to umieszczone zostanie w dzienniku praw.

Dan w Koryncie dnia 7 (19) maja 1822.

(podpisano) Prezydent *A. Maurocordato*.

(podpisano) Archikanclerz stanu *Negris*.

TURCYA.

(z *Gaz. Warsz.*) Od granic tureckich dnia 10 lipca. Flota egiptaska, przy której ma być także 6 statkow przewozowych angielskich, zabrała niedaleko *Kandyi*, 2 okręty greckie, i 4000 wojska wysadziła w porcie *Suda*. Korpus ten udał się d. 16 czerwca ku góróm, zskąd zszedłszy Grecy, mimo upału słonecznego, stoczyli bitwę, i zupełnie turkow porazili. Niedobitki uciekli na okręty.

(z *Kor. Warsz.*) W biuletynie w *Hydra* wydany, czytamy, że flota grecka z *Hydra*, *Ipsara* i *Spezzia* dwukrotnie kapitanowi baszy pod *Czesme* walkę wydać chciała, lecz od niej admirał ten zawsze unikał.

Dostrzegacz Austriacki zawiera następujące wiadomości z *Konstantynopola* pod d. 10 lipca.

„Pierwsze wiadomości o klęsce, która flotę turecką najpiękniejszego okrętu, a *Kapudana Baszy* życia pozbawiła, odstępowały w niektórych szczegółach od rzeczywistości. Poniższe opisanie wypadku przez jednego z naocznych świadków uważamy za autentyczne. Okazuje się z tego opisu, że straszliwy ten wypadek nie zdarzył się w nocy z dnia 19 na 20 czerwca, ale w nocy z dnia 18 na 19, i że *Kapudana Baszę*, już po opuszczeniu palącego się okrętu, spotkała śmierć na bacie, którym go do lądu przywieść chciano. Okoliczność ta, że palne statki płynęły pod banderą austriacką i miały papiery austriackie była wprawdzie tak wystawiona i w dawniejszych raportach od oficerów floty (zapewne dla pokrycia własnych błędów); ale po dokładniejszym rozpoznaniu rzeczy, okoliczność ta okazała się fałszywą, i za taką nawet od rządu tureckiego uznana została.

Przekład rapportu ajenta c. k. konsulatu w *Scalanuova* do c. k. konsulatu jeneralnego w *Smirnie*, datowanego 21 czerwca 1822.

W zamiarze nakłonienia *Kapudana Baszy*, ażeby za wdaniem się jego otrzymać wynagrodzenie strat, poczynionych mu podczas ostatnich rozruchow w *Scalanuova*, puściłem się do *Scio*; ale

niebezpieczeństwie, które spotkało W. Admirała w nocy z dnia 18 na 19 t. m., oddaliło mię, bez sprawienia rzeczy, od tej wyspy.

Dwa greckie statki palne, które uszły baczności jedenastu statków wojennych tureckich, wciśnięte się pomienionej nocy na kanał *Scio*, i potrafiły zręcznymi obrótami zbliżyć się do okrętu admirałskiego. Dość trudnym do wytłumaczenia sposobem, nie zważali na nich turcy, którzy ich mieli za własne okręty. Jednemu z tych statków palnych udało się na koniec, o godzinie 2 po północy, zbliżyć się do okrętu admirałskiego, tak, że się uchwycił lewej jego baterji, i wnet ogień i przestrach na nim rozpostarł. Atoli przez nadzwyczajną usilność osady okrętowej oderwano i odparto ten statek palny, po czym przez okręt *Kapudana Beja*, do którego się także chciał zbliżyć, został zatopiony. Nie z takim szczęściem powiodło się turkom przeciw drugiemu statkowi palnemu; zbliżył się on do okrętu admirałskiego, i w czasie tym, kiedy ten zajęty był odpędzaniem pierwszego, zapalił go z taką nagłością, że wszelką pomoc i usiłowanie były daremne; po pasowaniu się przez trzy kwadransy, i gdy już wielką część okrętu płomienie ogarnęły, zajął się skład prochu, i natychmiast okręt ze straszliwą eksplozyą zniszczonym został. Ciężko już raniony *Kapudan Basza*, który okrętu swego opuszczać nie chciał, wprzód jeszcze, nim woli, przez wiernych sobie zabrany nabat, a ten zaraz przez walący się maszt, który admirała śmiertelnie w głowę ranił, przewrócony został, i admirała na szczątkach, płynącego na ląd wysadzono, gdzie w godzinę skonał, a nazajutrz zrana o godzinie 10 w zamku w *Scio* pochowany został. Z całej osady okrętowej, którą składało 2,286 ludzi, pozostało ledwo 200. Dwa inne okręty liniowe i jedna fregata, były także blizkie zniszczenia; nadzwyczajnej czynności osady ratunek ich przypisać należy, jednakże nie bez uszkodzenia wyszły. Statek palny, który tyle zniszczenia wokoło siebie poczynił, popędzony został wiatrem przez środek floty tureckiej, która przed nim wszędzie z największym pośpiechem stroniła, i dostał się aż do kapu *St. Elena* na *Scio*, gdzie następnego południa własnym ogniem niszczał. Greccy zaś osadzie statków palnych, udało się umknąć na swoich szalupach przez flotę turecką. Przybycie jej na *Ipsare*, gdzie o skutku swego przedsięwzięcia doniosła, ogłoszone zostało wystrzałami z dział, które trwały przez całą godzinę, a których odgłos rozlegał się po brzegach wyspy *Scio*. Ja znajdując się na pokładzie brygantyny angielskiej, która stała na kotwicy pod *Scio*, byłem świadkiem całego zdarzenia.

Tęż nocy z dnia 19, wojska tureckie, dla pomśczenia się śmierci *Kapudana Baszy* i porażki floty, chciały napaść na obce konsulatory na *Scio*, w zamiarze wycięcia chroniących się tam greków; jednakże nie przyszło do tego. Przeciwnie d. 19, dopuszczono się wielkich niegodziwości przeciw pozostałym jeszcze w wioskach mastyxowych mieszkańcom greckim.

Oddział ze 12 statków greckich, który dnia 20 t. m. w kierunku do przylądka *St. Elena* płynął, postrzegłszy poruszenie floty tureckiej, cofnął się zaraz do *Ipsary*. Eskadrę ottomańską składało 35 żagli, i widziałem ją wczora o południu na wysokości przylądka *Baba*, biorącą z mocnym wiatrem północno zachodnim kierunek ku *Port Oliveto*.

AMERYKA PÓŁNOCNA.

Gazeta ryzka *Zuschauer* zawiera: *Mejico* (w Meksyku) pod 22 maja co następuje:

Naczelną rejencyą państwa ostateczną koniecznością powodowana, wydała w tem stołecznem mieście *Mejico* d. 21: teraźniejszego miesiąca maja, następującą publiczną uchwałę, która jej na ten koniec podaną została.

Rejencya państwa, sprawująca tymczasowie obowiązki władzy wykonawczej pod niebytność cesarza, wszystkim, którzy niniejsze czytać będą, pomyślności!

Naywyższy stanowczy kongres w *Mejico* uchwalił jak następuje:

„W pałacu w *Mejico*, dnia 19 maja 1822, w 2gim roku niepodległości. Naywyższy stanowczy kongres Mejikański zgromadzony na nadzwyczajne posiedzenie z powodu wypadków zaprzeszłej nocy (?), a dziś wezwany przez naczelnika i wielkiego admirała (*Iturbides*?) dla rozważenia różnych, w czynnościach dziennych wspomnianych, życzeniom narodu przeciwnych (*abhorrent*) dokumentów; stosując się do powszechnego życzenia kongressu i narodu, po rozważeniu, że kortezy hiszpańskie przez wyrok w gazetach madryckich z dnia 13 i 14 lutego ujemieszczony, traktat w *Cordova* zawarty, za nieważny i niebyły ogłosiły, i że tém samem przewidziany warunek ustaje byt obowiązuje dla narodu Mejikańskiego, i że podług 3ciego artykułu pomienionego traktatu, naywyższy stanowczy w cesarstwie tém kongres, powraca znowu do prawa mianowania osoby na cesarza i wyłączenia odtąd wszystkich innych od tego, i po należytem rozważeniu oświadcza: że *Senor D. Augustin de Iturbide* jest tą osobą, która ma naywięcej prawa do tego urzędu (*ist best intitled*), na zasadzie ogłoszonego w *Iguala* i przez ogół narodu przyjętego projektu.“

Poczem kongres d. 21 t. m. w należyte formie przysięgę wykonał.

Rejencya w mądrości swej rozkazuje, ażeby to władzom cesarstwa udzielone, wydrukowane i w obieg puszczone było, i że z tą czynnością ustają działania i obowiązki, które tymczasowej rejencyi poruczone były.

Działo się w *Mejico*, dnia 21 maja 1822, w drugim roku niepodległości.

Franzisco Garcia Cantarines, Prezydent.

Franzisco Maria Lombardo Deput. i Sekretarz.

Jose Ignacio Guiterrez, Deputat. i Sekretarz.

Od Rejencyi Cesarstwa.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z *Kur. Warsz.*) We wsi *Molanowie* w gminie tegoż nazwiska, obwodzie łęczyckim, d. 22 lipca między 2 a 3cią po południu, podczas burzy piorunem uderzonemi zostały mąż i żona, którzy się pod gruszkę schronili, tudzież ekonom w cegielni: z tych tylko jedna osoba powróciła do życia.

Państwo ottomańskie według obrachunku 1807 roku miało ogółem ludności dusz 25,330,000, z tych liczyło się: 1) na Turcyę europejską 11,968 mil kwadr. a 11,040,000 mieszkańców; 2) na Azję 24,262 mil kwadr. i 11,090,000 mieszkańców. W Europie na jednej mili kwadr. mieszkało 922 dusz, a w Stambule 500,000, licząc w to greków, słowaków, ormianów, wołochów, arnautów, żydów, cyganów. 3) na Egipt 12,945 mil kwadr. i 3,200,000 mieszkańców. Więc ludność na najmniejszą skalę biorąc wynosiła 25,830,000. Dochody państwa uczyniły 44,942,500 piastrow, a dług 53,350,000. Oto jest krótki obraz statystyczny Państwa ottomańskiego przed 15 laty. Czas ten pokoju mógł znacznie powiększyć ludność tej rozległej monarchji, lecz oto krótki przeciąg od czasu zbuntowania się *Alego Baszy Janiny*, od powstania uciemiężonych i jęczących w niewolę mężnych greków, o znaczną część zmniejszył ludność Państwa i nadwątlił jego zasady, które same przez się w wiekach początkowych upadku Państwa Wschodniego, mogły byt dogodne zamysłom barbarzyńców; lecz w naszym wieku, kto wie czy mężny opór odważnych greków nie zniszczy słabych tych podstaw obszernego, lecz barbarzyńskiego narodu, i nie odzyszcze praw, sprawiedliwie im należących.

Mówią, iż we Francji niektóre szkoły będą zmienione, gdyż nauki w nich dawane sprzeciwiają się dzisiejszym ogólnym edukacyi zasadom.

Wszyscy duchowni francuzcy, którzy w czasie rewolucji pożenili się, a dotąd mają rozmaite urzędy, zostaną uwolnieni ze służby.

Z Nowego Orleanu znowu ofiarowano aktorowi *Talmie* 100,000 franków, aby przez 3 miesiące tam grywał, lecz artysta nie przyjął tej ofiary.

W Wiedniu Antoni Burg wynalazł machinę, zupełnie naśladowującą bieg konia, a siedzący na tey machinie takichże doznają skutków, jakby konno jadąc.

D. 29 lipca między godziną 5 i 6 mieliśmy tu (w Krakowie) burzę z grzmotami, piorunami, wichrem i gradem. Powszechnie utrzymują, że to była trąba powietrzna, z wielu domów na przedmieściach pozrywała dachy. Klasztoru zakonnic na Grodku, jakby po największym pożarze, tylko zrab został i kominy, dach ze wszystkiemi zerwany; część domu Hrabów Cińskich na Piasku, tegoż losu doznała. Drzewa z korzeniami powyrwane. W samym mieście na rynku, bryczki i powozy wywracało; stragany przekupek rozniosło na różne strony. Cegły z gziemsów kamienic spadały z łoskotem na ulice. Szczęściem nie słychać, aby kto doznał osobistego nieszczęścia. Grad był wielkości grochu cukrowego, niektóre ziarna do orzechów laskowych się zbliżały. Cała ta burza nie trwała więcej nad 6 minut i przeszła ku wschodowi. Urodzaje tegoroczne w naszych stronach należą do nadzwyczajnie obfitych. W niedzielę pokazywano miłośnikom rolnictwa, kłosa żyta ze słomą od korzenia wyrwaną na polach tońskich, po większej części piaszczystych w jednej kępce spojone, jako osobliwość godną istotnie widzenia. Kłos wielki, pełny; słoma równająca się w grubości połowie trzciny wodney, wysoką jest na pół czwarta łokcia. Niektórzy twierdzą, iż ta kępka z jednego ziarna wyrosła. Korzec wysiany żyta wydać miał w niektórych miejscach po 30 kop żyta; a kopa jeśli wyda 4 korce, a niechby tylko 3, co jest dziś najpospolitszą, zatem z korca wysiewu, można mieć od 90 do 100 korey ziarna w tym roku. Owe zatem pogroźki tegorocznego głodu upadają na wspomnienie staropolskiego przysłowia: „Wie Bóg co czyni.“

Okręt Kapidzi Baszy był zapalony tak zwany ogniem greckim i racami, ten sposób podpalania nie był używany od kilku wieków.

Na następującym kongresie mają być roztrząsane nader ważne okoliczności, dotyczące się wielu krajów. Dla polityków i dziennikarzy otwiera się obszerne pole; pisma publiczne będą zapewne nader ciekawe, i może już nie tyle w nich o ustawicznym krwi rozlewie czytać się będzie.

We wsi blisko Orleanu dwie wieśniaczki rozdane siostry, panny mające lat 20 i 21, wyzwwały się na pojedynek z przyczyny, iż się obie kochały w młodym ładnym szewczyku. Gdy już stanęły na placu i wymierzyły ku sobie pistolety, wpada szewczyk i godzi zjadł rywalki oświadczeniem, że z żadną z takich niezgodnych panien nie chce się żenić, a dla zaspokojenia ich w tey mierze, oddał się natychmiast w dalekie strony.

Gazeta zdrowia wychodząca w Paryżu, donosi o następującym wypadku, wydarzonym w okolicy Cherburga: „Matka 4rga dzieci kazała 2 zaszczerpić krowią ospę, a później innym dwojgu zaszczerpiła sama. Wkrótce w teyże wsi rozszerzyła się zjadliwa naturalna ospa, sprzątająca wiele dzieciak ze świata. Sąsiadki, które się naśmiewały z owej wieśniaczki, szczepiącej swym dzieciom krowią ospę, przez zazdrość przywabiły do siebie jej dzieci, a nabrawszy zjadliwej materii z umierających na ospę naturalną dzieciak, posmarowały nią twarze dzieci zdrowych; nawet dla lepszego wpojenia materii w ciało, pokaleczyły w wielu miejscach i zraniły. Lecz to okrucieństwo nie skutkowało, i nie zrzadziło najmniejszej słabości. Dzieci mające zaszczerpioną krowią ospę, zostały zdrowe, i dowiodły nieocenionego pożytku tego dobrodziejstwa dla ludzkości.

Jeden z duchownych Hugés, który wydał ciekawy opis podróży po Grecyi, wydał odezwę do ludu londyńskiego, aby to dzieło kupowano na wsparcie nieszczęśliwych, a godnych być szczęśliwymi greków.

W *Edale* staruszek John Fox uroczyście obchodził zaożęcie drugiego wieku życia swego. Jest

on rolnikiem i rzeźnikiem; ciągle od młodości aż dotąd nie ustaje w swej zwyczajnej pracy; młoci, orze z taką siłą, jakby miał lat 20. Regularnie wstaje o godzinie 4 rano, a zasypia o 8 w wieczor; żyje tylko łączmiennym chlebem i mleczym. W roku 1745 w czasie rewolucyi powoził furgony wojskowe.

Dla zgłodniałych irlandczyków, złożyli więcźnie londyńscy 400 zł. p. ze swej lichy pensyi.

Gazety londyńskie z pociechą donoszą, iż wiele żydów w Polsce i w Palestynie przyymują Chrześ. s.

W testamencie jednego bogatego obywatela londyńskiego, pomiędzy rozmaitemi legatami, był następujący: „memu nieposłusznemu synowi zapisuję 4 miliony zł. p.

Jenerał Feldceygmeyster dowódzca twierdz czeskich Baron Fogelsang żyć przestał.

Król wirtemburski powrócił do swojej stolicy.

Zasługby królewica szwedzkiego z xieźniczka *Leichtenberg* zdaje się iż będą spóźnione, jedni mniemają iż z powodu nieobecności Króla bawarskiego, inni, iż trudno będzie zniewolić, aby xieźniczka zmieniła religią katolicką, a podług zwyczajów, królowa szwedzka musi wyznawać religią ewangelicką.

W Austrii nałożono cla 10 zł. reń. od cennara na wszelkie zboże z krajow niemieckich wprowadzone.

W xieźtwie heskiem bez pozwolenia zwierzchności nikomu niewolno mieć broń, ani nawet fuzyi do polowania. W xieźtwie *Koburg* surowo polecono, aby wszelkie straże dniem i nocą czuwały i miały broń nabitą, gdyż nadzwyczajna liczba włóczągów zagraża niebezpieczeństwem.

Liczba uwięzionych hiszpańskich gwardyaków: sztabś oficerów 3, podoficerów 24, oficerów 45, żołnierzy 713.

W Hiszpanii prawie wszyscy francuzi, będący w jakie bądź służbie, zostali uwięzieni.

W *Grenoble* znaleziono trumnę, w której spoczywają popioły sławnego rycerza *Bajarda*.

Doktor *Filip* donosił z przylądka *Dobrey Nadziei*, że tam postrzegł syrenę, o których istnieniu dotąd wątpiono.

(z *Gaz. Warsz.*) W *Paryżu* wychodzi politycznych dzienników 11, pism zawierających prywatne doniesienia 4, dzieł w połowie peryodycznych 10, dzienników religijnych 3, umiejętności 9, literackich 15, prawniczych 22, lekarskich 14, sztuk pięknych 12, wojskowych 2, edukacyjnych 8, jeograficznych 2, mod 3, ogółem 110.

Dziennik pod napisem *Przyjaciel Religii i Króla*, umieścił porównanie stanu duchowienstwa francuzkiego w r. 1760 z terażniejszy. Naówczas było 406,481 xieży i zakonnic, oprócz seminarjów. Z tych 100,000 znajdowało się na missyach lub trudniło się szkołami. Dochody pozostałych 306,481 wynosiły rocznie 119 milionów 593,696 franków. Teraz duchowienstwo francuzkie składa się z 56 arcy-biskupów i biskupów, 175 oficyalów, 406 rzeczywistych kanoników, 491 honorowych kanoników, z których wielu ma inne jeszcze urzędy, 22,847 proboszczów, 5,165 wikaryuszów, 1,735 kapelanów i t. d. 1807 xieży do zastępstwa używanych, 498 xieży w seminarjach, ogółem 35,286 xieży czynnych. W roku 1820 wyświęcono 1425 xieży, 1247 dyakonów, i 1308 subdyakonów. Uczących się w seminarjum liczone 25,000. Było zaś tylko 4 lub 5 klasztorów trapistów i jeden kartuzów. Co się tyczy zakonnic i siostr miłosiernych, w roczniku duchownym na rok 1820 podano ich liczbę do 14,621. Ogólny fundusz duchowienstwa, przeznaczony budżetem i pochodzący ze składek parafialnych, wynosi 39 milionów 761,943 franków. Dzielać tę ilość zarówno pomiędzy wszystkich, wypada na każdego po 633 franków. Liczba xieży nie wynosi teraz ani gtey części tego, ile ich było przed 60 laty.

Wilno dnia 4 Sierpnia Roku 1822 v. s.

P o z e w.

1. Alexander Pierwszy IMPERATOR Samowładnący Całą Rosyją etc. etc. etc.

Urodzonym Wincentemu Kruszewskiemu Deputatowi, Kasperowi Pruszanowskiemu b. Prezydentowi bobruyskiemu, Antoninie z Jeleńskich Zaleskiej, Antoniemu Oskierce Deputatowi, Dymetryuszowi Dobrzańskiemu aktualnemu stanu Konsyliarzowi i kawalerowi, Michałowi Bakuniemu Senatorowi Państwa Rosyjskiego, Ignacemu Przybytkowskiemu, Stanisławowi Iwaszkiewiczowi Szambelanowi, Teofilowi Stojanowskiemu, Antoniego Nowosielskiego Kassjera sukcesorom niewiadomych imion, Nowosielskim, Grzegorzowi Olendzkiemu Kollegialnemu Assesorowi, Ignacemu Jeleńskiemu Jenerałowiczowi woysk Pol., Józefie Przeździeckiej Starościnnie mińskiej w asystencji właściwej, Ignacemu Hryckiewiczowi, Hirszowi i Jankielowi Mowszowiczom, debitorom zeszłego Felixa Jeleńskiego Marszałka mozyrskiego i kawalera, Pozew przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za remissą Sądu Głównego mińskiego 2go Departamentu dnia 19 nowembra 1821 roku nastąpiła, w majątności Łuczycach mińskiej Gubernii powiecie Mozyrskim położonej, skutkiem Dekretu tegoż Sądu w dniu 14 februaryi teraźniejszego roku zapadłego czynność swą powtórnie dnia 14 augusta tegoż biegnącego roku rozpocząć mający, z powództwa Urodzonych Napoleona i Malwiny Jeleńskich nieletnich sukcesorów zeszłego Felixa Jeleńskiego Marszałka i kawalera, oraz czynnego ich opiekuna Filipa Obuchowicza Marszałka powiatu mozyrskiego, którzy odwołując się do wyższej daty pomienionej remissy pozywają o to: iż gdy obżałowani WW. na różne pod różnemi datami obligacyjne zapisy i karty u zeszłego Felixa Jeleńskiego Marszałka i kawalera summy rękodajne wzięwszy gotowym groszem i pożyczyszy mianowicie: obżałni Wincenty Kruszewski Deputat w 1808 apryla 29 dnia Urodzonym Józefowi Obuchowiczowi Podkomorzemu, który wydaną kartą w 1817 januaryi 16, po zupełnej przez zeszłego Felixa Jeleńskiego opłacie na imię jego przelał czer. zł. 100, Kasper Pruszanowski Prezydent bobruyski za dwoma skryptami w 1807 roku marca 7 dnia wydanemi czer. zł. 500, Antonina z Jeleńskich Zaleska w roku 1804 w miesiącu januaryi czer. zł. 160, Antoni Oskierka Deputat w roku 1814 apryla 16 rubli sr. 16, Demetryusz Dobrzański aktualny stanu Konsyliarz i kawaler w 1816 januaryi 26 dnia rubli assyg. 500, z których rubli assygnacyjnych 200 opłacone tylko zostały, Michał Bakuni Senator Państwa Rosyjskiego w 1816 nowembra 6 rubli assygnacyjnych 1,000, Ignacy Przybytkowski w roku 1806 augusta 31 zł. pol. 264 gr. 20, Stanisław Iwaszkiewicz Szambelan w roku 1805 oktobra 22 rubli sr. 300 z których część już opłacona, Teofil Stojanowski w roku 1804 apryla 15 zł. pol. 165, Antoni Nowosielski Kassjer za dwoma kartami jedną roku 1816 gbra 5 dnia czer. zł. 10 a drugą 1817 gbra 25 dnia czer. zł. 12, w ogóle czer. zł. 22, Grzegorz Olędzki kollegialny Assesor w 1806 gbra 11 czer. zł. 50, Ignacy Jeleński Jenerałowicz w roku 1803 februaryi 21

czer. zł. 85, Józefa Przeździecka Starościna za dekretem Sądu Ziemskiego powiatu mińskiego 1819 februaryi 12 dnia nastalym rubli sr. 1,080, Hirsz i Jankiel Mowszowiczowie w roku 1799 apryla 24 zł. pol. 9,600, Ignacy Hryckiewicz w roku 1817 gbra 5 rubli srebr. 168 kop. 22, Rafał Jeleński Porucznik woysk pr. kawaler w roku 1810 junii 15 rubli sr. 50, a dotąd zawinionej należności nieoddając żadnej niekto-rzy, a inni ledwo w części satysfakcją opisom dopełniliście: przeto żałący się oddawszy cały majątek po zeszłym s. p. Felixie Jeleńskim Marszałku i kawalerze, a razem i wszystkie fundusze, które między innemi z wyż poszczególnionych kart i skryptów na obżałnych składają się, na usatysfakcyonowanie tegoż zeszłego Marszałka Jeleńskiego kredytorów i pretensorów, obżał. WW. powołują do Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego i proszą: nadewszystko: o utwierdzenie wszystkich poszczegółe datami wyż pojaśnionych skryptów, zapisów, obligów i Dekretu Sądu Ziem. powiatu mińskiego, i za onemi o zasądzenie tak summ kapitałnych jako też procentów wypadających i expensów prawnych na wszelkim obżałnym majątku, choćby pod ich niestanność, dla powiększenia masy funduszu zeszłego Felixa Jeleńskiego Marszałka, oycza nieletnich jego sukcesorów; o ulokowanie realnych kredytorów tegoż zeszłego Marszałka Jeleńskiego na takowych po zasądzeniu należnościach od obżał. i wszelkich ich funduszach, jakie się tylko znajdują i znaleźć mogą, o uznanie dla żałących się bliższości do dowodu i odvodu; o przy-sądzenie zwrotu szkód, strat i expensów prawnych, i o to wszystko co czasu sprawy dowiedzionem będzie. Salva melioratione żałoby. Pisan 1822 miesiąca julii 12 dnia.

Roku 1822 julii 13 dnia Woźny powiatu mozyrskiego niżej własnoręcznie podpisany świadczę, iż tę kopią pozwu zgodną z samym autentkiem w sprawie JWW. Napoleona i Malwiny Jeleńskich, nieletnich sukcesorów zeszłego Felixa Jeleńskiego Marszałka i kawalera, oraz czynnego ich opiekuna Filipa Obuchowicza Marszałka powiatu mozyrskiego, wzięwszy, JWW. i WW. Wincentemu Kruszewskiemu Deputatowi, Kasperowi Pruszanowskiemu b. Prezydentowi bobruyskiemu, Antoninie z Jeleńskich Zaleskiej, Antoniemu Oskierce Deputatowi, Dymetryuszowi Dobrzańskiemu aktualnemu stanu Konsyliarzowi i kawalerowi, Michałowi Bakuniemu Senatorowi Państwa Rosyjskiego, Ignacemu Przybylskiemu, Stanisławowi Iwaszkiewiczowi Szambelanowi, Teofilowi Stojanowskiemu, Antoniego Nowosielskiego Kassjera sukcesorom niewiadomych imion Nowosielskim, Grzegorzowi Olendzkiemu koleśkiemu Assessor., Ignacemu Jeleńskiemu Jenerałowiczowi woysk Polskich, Józefie Przeździeckiej Starościnnie mińskiej w asystencji właściwej, Ignacemu Hryckiewiczowi, Starozakonnym Hirszowi i Jankielowi Mowszowiczom debitorom zeszłego Felixa Jeleńskiego Marszałka mozyrskiego i kawalera dla awizacyi do Gazety Kuryera Litewskiego przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski od dnia 14 augusta teraźniejszego roku juradykcyą swoją w majątności Łuczycach

w mozyrskim powiecie leżący otworzyć mający podalem, a t^{em} sam^{ym} przez tegoż Kurjera Litewskiego o terminie stawiania pozwanych zawiadomilem. Józef Ostaszkiewicz Woźny Ptu Mozyr.

Roku 1822 miesiąca lipca 15 dnia. Ze autentyk tego pozwu znajduje się w aktach Sądowych Ziemskich powiatu mozyrskiego, a przeto w stosowność woli Rządowej, że do opublikowania przez Gazetę Kurjera Litewskiego jest wolnym, w tym dosyć czyniąc potrzebowaniu strony podpisuję. Pisarz Sądów Ziemskich Ptu Mozyr.
Antoni Olewiński.

1. Roku 1822 lipca 30 dnia, niżej podpisany nabywca połowy kamienicy w Mińsku, na wysokim Rynku pod liczbą 6, wchodząc do bramy po prawej ręce położonej, po zmarłym Hirszu Rubinowiczowi pozostałej, a z mocy testamentu wyżej wspomnianego Hirsza, i wieczysto zrzeczo kwietacyynego dokumentu Leyby Hirszowicza, do Zelmana Hirszowicza brata Leyby, a syna Hirsza prawnie przynależnej, a teraz przeze mnie okupionej, czyniąc wiadomo o tym kogo to interessować może, zarazem używam wszystkich wierzycieli, jakiekolwiek pretensye do osób w mo- wie będących, a szczególnie oparte na opłaco- nej przeze mnie połowie kamienicy mających: aby swe pretensye, najdalej do dnia 1 marca roku 1823 mnie objawili, i takowe udowodnić starali się; później zaś nie znajdą na questionis połowie kamienicy, żadney dla siebie satysfakcyi.

Jastrzębski Wincenty Magister farmacyi.

P o z e w.

3. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY Mości Samowładnego Całą Rossyą etc. etc. etc. Uur. Tadeuszowi, Kajetanowi, Michałowi, Tomaszowi i Pawłowi Sadowskim różne urzęda i honory posiadającym, successorom zeszłego Krzysztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, niemniej dalszym jego następcom, aktorom hrabstwa Sieleckiego w gubernii grodzieńskiej w powiecie prużańskim położonego, wprzód w doczesney administracyi Xiążąt Radziwiłłow, a teraz za przelewem od ich w dzierżeniu JOX. Franciszka Sapiehy tajnego Sowietnika i kawalera znajdujacego się, Pozew Edyktalny z położenia majątku przed Sąd Ziemski powiatu prużańskiego gubernii grodzieńskiej wynosi się na powództwo Uur. Ludwika Prezydenta grodzkiego, Alojzego Sędziego granicznego, Wincentego Chorążego ziemskiego prużańskiego, Józefa byłego Assesora Sądu Głównego Grodzieńskiego, Juliana Majora i kawalera woysk rossyyskich, Andrzejkowiczow, Kazimierza Wystoucha b. Sędziego Ziemskiego prużańskiego, Józefa i Scholastyki z Butkiewiczow Witkiewiczow Regentow ziemskich prużańskich, Wawrzyńca opiekuna, Stanisława i Jana Terpiłow- skich successorow zeszłego Ignacego Terpiłowskiego w assistencyi matki teraz w zamęzciu Roko- żyńskiej czyniących, Ignacego Tarasowicza Sę- dziego Granicznego, Stanisława Górskiego Pisarza Grodzkiego prużańskiego, Józefa Sipayły Sędziego Granicznego, osobno Izabeli matki, Juliana syna i Salomei córki Kossopalańskich successorow zeszłego Wincentego Kossopalańskiego Sędziego Ziem- skiego prużańskiego pod przewodnictwem opieki przychodzących, Franciszka i Anny Stockich, Sta- nisława i Stefana Izbickich, oraz dalszych stron za przywilejami Królów Polskich, mających w pa- rafi Sieleckiej dziedziczne nadania, z hrabstwem Sieleckim graniczące, wynosi się mieniąc o to: do- bra Sielec pierwey w województwie brzeskim a teraz w powiecie prużańskim w gubernii grodzień- sciej położone, były niegdyś własnością Królów Polskich pod panowaniem Zygmunta I, Zygmunta Augusta II i Królowey Bony, za zasługi różney Szlachcie poprzednikom żalcych w znaczney czę-

ści przed uniją rozdane zostały. Te nadania prawo Unionis Konst. 1569 r. na wieczne czasy w dzier- żeniu żalcey Szlachty potwierdziło, pot^{em} Anna de domo Radziwiłłówna Kiszczyna Wojewodzina Witebska, za pretensye do Raygroda i Goniądza stosowane, wyjednała u Zygmunta Augusta II, że on w roku 1570 sposobem zamiany dał jey hrab- stwo Sieleckie, jak niegdyś trzymał Falczewski, niezajmując nadań Szlachcie służących. Z preten- syi więc biorąc Kiszczyna od Króla Sielec jaka prywatna obywatelka, nie mogła wziąć onego z takimi prerogatywami, względnie rozciągania władzy nad szlachtą i nad ich własnością, jako przedtym służyła tylko Tronowi, a później praw- em Unionis od wszelkich samowładności oswo- bódzona została, w ograniczonej sferze otrzymaw- szy hrabstwo Sieleckie, powtórzyła Kiszczyna zażęście za Krzysztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, któremu w r. 1583 juna 20, w ziem- stwie Brzeskim przyznany zapisem, cały Sielec na wieczność darowała, skutkiem czego Starosta Sadowski władał tym hrabstwem, był w eksekucyi daru: bo od siebie udzielił czynił z dóbr Sielec- kich nadania. Sadowski więc za przyznany od żony zapisem mekwestyonowany aktor Sieleca ni- komu nie wyprzedał wieczności tego hrabstwa i umarł. Podług ustaw zostawił te dobra sukces- sorom swoim w prestej linii z rodzonych i stry- secznych braci idącym, Anna zaś de domo Radzi- wiłłówna Sadowska, wyzawszy się z dziedzictwa tych dóbr i na powrót nieotrzymawszy od męża zrzeczenia się onych, miała na zeszłym Krzy- sztofie Sadowskim z osobnego żrzd^oła 16,860 kop gr. Lit. i pieniędzy 4, za którą summę od suk- cessorow jego w zastaw wzięła Sielec, assekurując im pod utratą wyrażonego kapitału i opłatą oso- bnych 10,000 kop gr. Lit., że w ciągu posesysy nie zrobi żadnego nadużycia, i pod żadnym pretextem aktorstwa przywłaszczając, ani też sumieźnie mieszkajacey Szlachty zakłócać, i tym sposobem przeciw Sadowskim narażać ich nie będzie; takie- mi warunkami ograniczywszy Sadowska doczesną dla siebie zastawę Sieleca, z równemi kondycjami w roku 1597 przewlekowała tę posesysy zeszle- mu Krzysztofowi Radziwiłłowi Wojewodzie Wi- leńskiemu Hetmanowi Litewskiemu, i ewinkując opis assekuracyyny od siebie Sadowskim wydany, na rzecz tychże Sadowskich wzięła od nabywcy wlewkowego Radziwiłła, osobną assekuracyą pod zaręką 20,000 kop gr. Lit., że on równie Szlachty sumieźnie mieszkajacey, o nic pociągać nie będzie, ani o kupną aktorstwa Sieleczyny wlewkem swojej zastawy Sadowskim nie strudni (jakowe dowody są w ręku obżalnych successorow) z po- wodu zatym summy przez Sadowskę przelaney, Krzysztof Radziwiłł Hetman Litewski pod docze- sną zastawą dzierżąc Sielec umarł. Za jego zey- ściem summa na tym hrabstwie oparta, i za ją possessya zastawna spadła na Radziwiłłówny, te wyszły za mąż, jedna w dom Kurfirsztow Mar- grabiow Brandeburskich, a druga w dom XX. Ney- burskich Falgrabiow Reńskich, w posagu do tych domow zastawę Sieleca za sobą przemieśli. Lecz rzeczone familie, mając nieprzyległą Sieleczynę rząd oney tymczasowy, jako i innych dóbr w Lit- wie będących, zostawili w ręku XX. Radziwiłłow kuzynow, a ztąd nayprzód Xiąże Janusz Radzi- wiłł Kasztelan Wileński, po nim drugi Krzysz- tof Radziwiłł stryy Bogusława, następnie Bogu- sław Radziwiłł, a z ich ramienia Naruszewiczowie, Wołowiczowie, Sapiehowie i inni, pod różnem ty- tułami installowani, dzierżeli w doczesney admi- nistracyi Sielec Sadowskim aktorstwem należny, i przez ich dotąd nikomu wiecznością niewybyty. przy cz^{em} dom Radziwiłłowski ukształcując interes wnosi sobie, że kończąc rzecz z XX. Neyburskie- mi o dobra ich w Litwie położone, otrzymał od XX. Neyburskich stopień i do Sieleca, który im w połowie tylko summy zastawney przez Sadowskę Krysztofowi Radziwiłłowi przelaney służył, z ra- cyi, że druga połowa tey summy i za nią zastaw domowi Kurfirsztow Margrabiow Brandeburskich po drugiej Radziwiłłównie należy, lubo więc istot- nego pozyskania zastawy Sieleca od XX. Neybur-

skich XX. Radziwiłłowie jeszcze niewyprobowali, z wyjaśnionej wszakże progresji tymczasowie rządząc hrabstwem Sieleckim, one in praejudicium aktorów Sadowskich pod tytuł swojej własności podciągnęli, i Xieciu Franciszkowi Sapienie tanquam własne dziedzictwo wybyli, chcąc zaś w tej przedaży powiększyć obszerność dóbr wybytych, mimo nadania królewskie szlachcie służące, usiłują od nich sumienne folwarki w parafii Sieleckiej położone, przed Unią wiecznością zadziurżane, odebrać, i do ogółu hrabstwa Sieleckiego przylączyć, w tym celu Xieźniczka Stefania Radziwiłłówna suksessorka zesłego Xcia Dominika Radziwiłła przez Ur. Prokuratora massy funduszów Xieźniczych, przeciwko żądającym stronom, wprowadziła sprawę do Kommissyi na rozpoznanie wszystkich interessów Radziwiłłowskich Najwyższą Monarszą wolą w mieście Wilnie ustanowionej, w której bez dowodów na aktorstwo Sielca domowi Radziwiłłowskiemu służących, bez mienia pryncypalnych tranzaktów, kwestyą w tej sprawie utworzoną rozwiązujących, dekretem Sądu Głównego Wremiennego Wileńskiego roku 1807 lutego 11 zapadłym wyjaśnionych. JW. Prokurator massy Xieźniczki Stefani Radziwiłłówny instancją swoją popiera, i samemi wnioskami żał. strony pokonywać usiłuje, w takim jego przyysciu do Kommissyi r. t. 1822 junii 8, procedująca Szlachta z zapisu roku 1583 junii 20 w ziemstwie brzeskim przez Annę Radziwiłłównę Wojewodziną Kiszczynę później Krzysztofową Sadowską Star. Ostryńską, mężowi Krzysztofowi Sadowskiemu przyznając, i przez jego bez zrzeczenia się zostawionego, znajdując bydy istotnemi aktorami Sielca, obżalnych suksessorów rzeczzonego Sadowskiego, mających u siebie z natury interesu dowody, do aktorstwa tych dóbr służące (mianowicie zamian Królewską za Raygród, i Goniądz Kiszczynie daną) osobno w skutek tej zamiany podanie Sielca przez dworzan królewskich Bernatowicza i Falczewskiego czynione, oraz dalsze w owym wieku względem Sielca nastale papiery, i assekuracje, jakich dom Radziwiłłowski mimo nakaz dekretów nieskladał, prosili w Kommissyi uznania adcytacji suksessorów Sadowskiego dla pozyskania u ich przez komportacyą pomienionych dowodów. Lecz Sąd Kommissyi na żądanie Prokuratora massy adcytacji obżalowanych Sadowskich zawódców Sielca przed sobą nienależał, a tylko w sposobie dylacyi munimentów Dekretem 16 junii 1822 roku ferrowanym pozyskać i złożyć papiery potrzebne, procedującym stronom dozwolił, w takim stanie rzeczy żałcy starali się u obżalnych Sadowskich pozyskać wymienione dowody do sprawy z Xieźniczką Stefanią posługujące. Lecz UUr. suksessorowie Krzysztofa Sadowskiego, wymawiając się że do sprawy włączeni nie są, rzeczonych papierów wyrokiem Kommissyi żał. składać nakazanych, bez dekretu z sobą otrzymanego dać dobrowolnie nie chcą, a tym samym na niesposobność uskutecznienia dylacyi munimentów przez wyrok Kommissyi uznanej delatorów narażają, i przy tym dają poznać, że umyślnie chcą do czasu utrzymać przy sobie wymienione papiery, interes szlachty ewinkujące, aby ci w rozprawie z Xieźniczką Radziwiłłówną nie mając wszystkich dokumentów, tracili do Sielca swoje folwarki, które po skończonym procederze obżalni suksessorowie w zażądaniu po massie ogólnej exempcyi, z całym hrabstwem zapewne ułożyli sobie zajęć; widoczny ten zamiar, z nieprzychodzenia w terażniejszym czasie do tego processu, okazuje kondykt obżalnych suksessorów Sadowskiego, z massą Radziwiłłowską na krzywde żałcy Szlachty ułożony, który tymbardziej wyjaśnia się, że Prokurator massy bronił w Kommissyi adcytacji obżalnych Sadowskich, iżby ich przyyscie nie przyniosło Szlachcie dowodów na obronę interesu potrzebnych, w sprawę wchodzić powinnych, lecz gdy Konst. 1764 roku wszelkich kondyktów zabrama, zapobiegając więc onym, a razem i stratom, jakoby z niemożności mienia dowodów w procederze z Xieźniczką Stefanią Radziwiłłówną wyniknąć mogły, skutkiem nienaydowania się w sprawie stron podług

ustaw wchodzić powinnych, z powodu mieszkania obżalnych suksessorów Sadowskiego w obcej gubernii, przychodzą żałce przez pozew edyktały do Sądu tego powiatu, gdzie majątek ich Sielec leży z którego spór wynikł, i w takowym przyysciu zakładają prozby następne: 1) O zobowiązanie obżalnych Sadowskich następcom Krzysztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, aktorów hrabstwa Sieleckiego do komportacyi zamiany przez Króla Zygmunta Augusta; 2) z Anną de domo Radziwiłłówną Kiszczyną Wojewodziną Witebską później Star. Sadowską na Sielec roku 1570 zawartą, i w skutek owej podania Sielca przez dworzan królewskich Stanisława Bernatowicza, i Stanisława Falczewskiego na rzecz teyże Wojewodziny Kiszczyny czynionego, dla objaśnienia się z tych dowodów, za jakimi własnościami Sielec oddany został, osobno przeznaczenia komportacyi na tychże Sadowskich assekuracyi przez Starostinę Sadowską czasu wzięcia od ich zastawą Sielca wydanej, udzielnie drugiej przez Krzysztofa Radziwiłła Wojewody Wileńskiego Hetmana Litewskiego, przy pozyskanym przelewie tej zastawy sporządzonej, które wyświeca, że Szlachta w żadnym względzie folwarków swoich nie miała uległych dworowi Sieleckiemu, nadto uznania iżby ciż suksessorowie złożyli dekret królewski między Wojewodziną Kiszczyną a bojarami Sieleckimi przed dniem 19 maja 1571 roku zapadły, posiadłości Szlacheckich w niczym niezajmujący, a przy tym obowiązania tychże suksessorów do komportacyi dalszych papierów na Sielec służących, a to pod warunkiem oprzyśszenia wierności owej; 2) Nakazania rzeczonym suksessorom pod winami sprzeciwieństwa, iżby w stosunku do assekuracyi przez poprzedników swoich przy wypuszczeniu zastawy Sielca od Radziwiłła uzyskanej, starali się ograniczyć zamiar massy Xieźniczki Stefani Radziwiłłówny w processie z żalącą Szlachtą w Kommissyi Wileńskiej rozpoczętym, przez dopomnienie się opisanych żalak; w przeciwnym zaś zdarzeniu z okazji uchybienia tych kolej, i zatrzymania papierów, jeżeliby w procederze z massą Radziwiłłowską wynikły jakie dla Szlachty straty, uznania za one repetycyi na wszelkim funduszu obżalnych suksessorów Star. Sadowskiego, i jako z aktorami majątku Sielca przyjęcia w Sądzie Ziem. Prużań. rozprawy, a w tej o potwierdzenie wszelkich nadań przywilejów i dalszych papierów Szlachcie na ich majątki w Sieledczyźnie położone służących, ciąglą possessyą przed Unią zaczęta dotąd exekwowana upoważnionych, ze strony tychże suksessorów nigdy nieburzonych, a ztąd wielolicznemi dawnościami podług ustaw aprobowanych, i prócz tego, osobiste znaczenie mających, rozciągnięcia skutków dawności prawami wskazaney, sądzenia expensów prawnych, i tego wszystkiego, o co w czasie sprawy przez głosy lub przez wydane osobno w miejscu poprawy pozwy proszonym będzie, salva melioratione tej żałoby. Pisan roku 1822 mca julii 22 dnia.

Roku 1822 julii 22 dnia Woźny urzędownie zeznając, iż w sprawie WW. Andrzejkowiczów, Wysloucha, Witkiewiczów, Terpiłowich, Tarasowiczów, Gorskiego, Sipayły, Kossópalańskich, Stoczek, Izbičkih i dalszych właścicieli za przywilejami Królów Polskich w parafii Sieleckiej posiadających różne nadania, dwie kopie tego pozwu UUr. Tadeuszowi, Kajetanowi, Michałowi, Tomaszowi i Pawłowi Sadowskim, różne urzęda i honory posiadającym suksessorom zesłego Krzysztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, oraz dalszym jego następcom jedną w majątku ich Sielec zwanym w powiecie prużańskim w Gubernii Grodzieńskiej położonym, a drugą przy drzwiach Sądu Powiatowego Ziemskiego Prużańskiego umieściłem. Jakowy pozew przed tenże Sąd Ziemski Prużański wyniesiony, po zeznaniu onego w aktach publicznych dla tym skuteczniejszego do rozprawy powołania wyrażonych suksessorów zesłego Krzysztofa Sadowskiego, że jeszcze przez Gazetę Kurjera Litewskiego, i Warszawską ogłoszony zostanie, urzędownie zawiadamiam. Dat ut supra.

Felix Dziatkowicz Woźny Ptu Prużań.

Roku 1822 miesiąca julii 22 dnia. Przed aktami Ziemskimi Powiatu Prużańskiego stanawszy osobiście Woźny wyżej podpisany ten pozwu urzędownie zeznał przyjąłem i że jest w xiędze pozwowej pod N. 94 na karcie 109 co do słowa wpisany zaświadcza. Jan Wołymewicz Regent Ziemski Powiatu Prużańskiego.

Wolno drukować Jan Gorski Pisarz Ziemski Powiatu Prużańskiego.

2. Massy funduszow i interessow JOXki Jmści Stefani Radziwiłłówny Jeneralny Prokurator, pozwem r. 1822 junii 31 do drzwi Sądowych przybitym i w Sądzie Kommissyi na interessa Radziwiłłowskie od Rządu naznaczoney zeznanym, powoławszy do tegoż Sądu W.W. Fryderyka i Aleksandra Szylingow kap. woysk Ross. o kasatę amisyą i dawnością bezdowodną i niesłuszną ich pretensyi z rzeczy bytley niegdyś na Tukiszkach, Sznurkiszkach i Jakubiskach zastawy i o zasądzenie dla massy expensow prawnych, o takowej cytacyi stosownie do 37 punktu organizacji przez gazetę uwiadamia.

Michał Zaleski Prokurator Massy
Wolno drukować Zabiełto Kommiss. Kom. Radz.

3 W dniu 22 lipca 1822 roku zrana zszedł z tego świata w mieście guberskiem Wilnie JW. Ignacy Morykoni Pisarz Skarbu Litt., Starosta Wilkom. i Kawaler. Rozeszła się wieść, że jakoby zostały po nim, jakieś punkta niby Testamentowe, któremu jakby zapisał na różne obce i dalekim pokrewienstwem połączone osoby majątek: żaden tytuło Testament ani punkta być nie mogą i czystencyi mieć nie zdołają. Albowiem zeszyły JW. Morykony co tylko miał to wziął po rodzicach z czystości albo z niej pomnożył, nie mógł więc wedle Praw Litt. ani Testamentem ani projektem czyli punktami nic zapisywać, i zapewne tego nie uczynił, albowiem ciągle w Wilnie chorując i umierając żadnego zapisu, żadney dyspozycyi, ani sporządził przy urzędnikach osiadłych, ani przyznaniem utwierdzić nie chciał. Jakiegokolwiek więc pismo po nim zjawilo się już jest julii 24 w Ziem. Wileńskim zamanifestowane imieniem prawnych sukcesorow, i pod żadnym pretekstem nie jest ważne, gdyż Kon. 1768 roku żadnych zapisow in laesione juris naturae stanowić nie dopuszczają, zeszyły Morykoni zostawił protestując się rodzone siostry, Jasnica Wielmożna Anna z Morykonich Jeleńska Podkomorzyna Mozyrska Star. Suchowicka i Józefa z Morykonich Zabina Szam. b. Dworu Pol. a przez nich JW. Urszulę Morykoniankę Pisarz. Lit. i JW. Pietkiewiczow z czwartey siostry rodzących się prawem i nie zaprzeczonem z krwi następcami, pomiędzy nimi zaś są i te które exdotacyi nawet nieodebrały, nie mógł więc żaden być testament i rzetelnie onego nie ma, wszakże podobno się osobie dalekiej z krwi zesłego zdobranemu w pomoc do tego dzieła zebrać po s. p. Morykonim wszelkie obligi na kilkakroć sto tysięcy gotowe pieniądze wynoszące, wszelką ruchomość, sprzęt zboże i dalsze artykuły, które ponieważ należą do prawych sukcesorow, dla wiadomości publiczney ażeby nikt nie ważył się wchodzić w układy tak o summy powyższe, ani też pod jakim sposobem one nabywać jako też wchodzić w umowę o sprzęty i zboże, oraz gotowe pieniądze, które przez prawych sukcesorow odebrane będą, czyni się ostrzeżenie. Datt w Wil-

nie 1822 mca augusta 1 dnia. Na mocy plenipotencyi podpisuję. Jan Kanty Krusiński Regent Gran. Wileń.

R. 1822 augusta 1 dnia, takowe ostrzeżenie może być umieszczone w Kur. Litewskim. Jan Pisanko Sędzia Ziemski.

2. Niżej piszący się po bezpotomnie zeszyłym s. p. Ludwiku Iwanowskim stryju swoim, mając drogą sukcesyi dostającą się sobie sumę na majątności Jaworze hipotekowaną, i która już dekretem Ziemskim Nowogrodzkim w dniu 24 7bra roku idącego zapadłym, w ilości czter. zł. 400 do ewolucyi wskazaną została; żeby więc 100. Xiążyta Radziwiłłowie dziedzice rzeczoney majątności Jaworu spomienioną sumę płacić obowiązani byli przeswiadczeni, że nikt więcej oprócz niżej pisanego się w stopniu oycy swojego Józefa Iwanowskiego działającego, do teyże na Jaworze naznaczoney summy prawnego pretensorstwa nie ma; przez niniejszą trzykrotną awizacyą wzywa, aby się ktokolwiek i pod jakim bądź kolwiek względem do nieraz rzeczoney po Ludwiku Iwanowskim pozostałej summy mianował się pretensorem, a żeby swe pretensorstwo naydalej w przeciągu dwóch miesięcy przed Sądem Ziem. Nowogr. lub jego kancelaryą wespół z dowodami one próbującemi drogą właściwą objawił. Datt roku 1822 mca julii 20 dnia. Tomasz Iwanowski.

Roku 1822 julii 27 dnia przed aktami Grodzkimi Powiatu Oszmiańskiego stawając osobiście JP. Tomasz Iwanowski takową awizacyą do zapisania w protokół potoczny processowy podał. Przyjąłem i że jest w aktach świadczą Józef Rodziejewicz Grodz. Ptu Oszmiańskiego Regent.

Takową awizacyą wolno jest drukować w Kuryerze Litt. Kazimierz Gryff Świeboda Pisarz Grodzki Ptu Oszmiańskiego.

2. Folwark Bolniki czyli Lubartow w powiecie Wilkomierskim położony, prawem wieczystym przez W.W. Antoniego, Adama i Benedykta oraz siostrę Annę Kollyszkw Sędz. Ziemskich Wilkomierskich w 1821 gbra 24 dnia wydanym, a tegoż roku xbra 22 przed aktami Ziemskimi Wilkomierskimi przyznany W.W. Theodorowi i Felicyannie z Bohuszow Pietkiewiczom Pisarzom Grodzkim Wilkomierskim wybyty został. Aby przeto W.W. wybywce na wyż rzeczony folwark nie zaciągali kredytow, i mający jakiegokolwiek stosunki na dalszym istciew funduszu dosyć odpowiednim szukali repetycyi zastrzegam. R. 1822 dnia 31 lipca. Teodor Pietkiewicz.

Roku 1822 miesiąca lipca 31 dnia. Przed aktami Sądu Ziem. Ptu Wileń. stawając osobiście W. JP. Piotr Pucilowski takowe oświadczenie do Protokółu wpisać podał i one własną ręką podpisał. Przyjąłem Jan Zienkowicz Wileński Ziemski Regent.

Roku 1822 augusta 1 dnia. Takową awizacyą wolno zamieścić w Kuryerze Litewskim. Jan Pisanko Sędzia Ziem.

3. Od Litewsko Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla uzyskania należnych do skarbu od żyda Heszela Kacenelepauhena za niedostawienie podług kontraktu do kommissoryatu sukna, pieniędzy 2431 r. 46½ kop., w tutejszey Gubernii w mieście Brześciu opisanego i ocenionego rub. 1757 kop. 7½ assygn., dom poręcznika jego tamtejszego żyda Hirszki Ginsberga naznaczony z publicznego targu na sprzedaż, na kupienia którego wzywają się życzący, którzy mają się jawnie dla targów na terminy 26 i 27 dnia następnego 7bra do Brzeskiej Mieskiej Policji, a na trzeci ostateczny do tego Rządu za trzy miesiące od daty wydrukowania, które późniet nastąpi w Sanktpetersburskich lub Moskiewskich gazetach. Lipca 24 dnia 1822 r.

Expedytor Kolleski Sekretarz Krupowicz.

Wilno dnia 4 Sierpnia 1822 Roku v. s.

L i c y t a c y a.

2 Ponieważ dla niestawienia się kontrahentów do licytacji blachy miedzianej, z dachu obserwatorium astronomicznego, w dniu 1 sierpnia taż licytacja do skutku nieprzyszła, przeto Rząd Uniwersytetu pomienioną licytacją odłożył na dzień 8 sierpnia; życzący licytować stawić się mają w terminie oznaczonym, o godzinie 4 po południu w kollegium ś. Jana. Sekretarz Felix Mierzejewski.

O b w i e s z c z e n i e.

Kopia do N. 5740. — Liczba 188.

Radom dnia 30 marca 1822 roku.

2. Trybunał Cywilny pierwszej Instancji Województwa Sandomierskiego.

Po dokonanej rewizji swej kassy i uczynioném w tej mierze na dniu 19 marca 1821 do N. 256 do Kommissji Rządowej Sprawiedliwości przedstawieniu, na skutek tegoż z mocy reskryptu teyże Kommissji z dnia 12 kwietnia 1821 roku do liczby 2,926 zapadłego, a w dniu 17 maja 1821 odebranego, którym polecono, aby wszelkie realności jakiegobądź natury do swego składu w dawniejszej epoce czyli do roku 1820 złożone, stronom interessowanym wydane zostały, następując podaje niniejszemi do publicznej wiadomości komu o tém wiedzieć należy, iż w depozycie Sądu swego znajdując się składy z mass następnych, a mianowicie:

1. Massa Franciszka Jastrzębskiego składająca się z obligu przez Kajetana Dobrzyńskiego na sumnę 264 zł. pol. i 3 gr. w dobrej monecie na dobrach Krzyżanowice zahypotekowanego.

2. Massy Józefa Jurkowskiego i Maryanny z Jurkowskich Lewandowskiej połączona, składająca się z obligu Kazimierza Młodeckiego na sumnę 2,077 zł. pol. i 3 gr. w dobrej monecie na dobrach Gaworzynie hypotekowanego.

3. Massa Józefa Krassowskiego składająca się z instrumentu kaucyi przez matkę pupillów w moc bezpieczeństwa dóbr spadkowych na zł. pol. 3,000 wystawionej.

4. Massa Anny z Dobieckich Mszaneckiej składająca się z rewersu Michalczewskiego na sumnę zł. pol. 564 gr. 8 w dobrej monecie, tudzież z zapisu sumy zł. pol. 3,000 na dobrach Winniary i Winniarki.

5. Massa Xiedza Macieja Lewandowskiego z obligu Filipa Koldowskiego na zł. pol. 194 gr. 3½ w dobrej monecie na dobrach Welola hypotekowanego.

6. Massa Tomasza Petrykowskiego z rewersów Niemirycza na zł. pol. 16,279 gr. 2, tudzież na zł. pol. 1,282 gr. 11 w dobrej monecie przez Gomolińskiego wypożyczonych.

7. Massa Xiedza Grzegorza Włodarskiego z obligacyi austriackiej na zł. reńskich 13 kr. 12.

8. Massa Józefa Pęczelskiego z rewersu na sumnę 29,482 zł. pol. w dobrej monecie przez Walentego Ihnatowskiego wydanej.

9. Massa Kajetana Grabkowskiego z rewersu na zł. pol. 20,000 przez Adama Wolskiego wystawionej.

10. Massa Tekli Badowskiej składająca się z rewersu Jana Badowskiego na zł. pol. 1,011 gr. 14 w dobrej monecie wydanej.

11. Massa Józefa Barcikowskiego składająca się z instrumentu kaucyi przez Helenę Barcikowską matkę pupillów w moc zabezpieczenia dóbr spadkowych na zł. pol. 10,000 wystawionej.

12. Massa Eleonory z Ostrowskich Gołuchowskiej składająca się z rewersu na zł. pol. 2,000 przez Jana Gołuchowskiego, wydanej.

13. Massa Xiedza Michała Bączalskiego składająca się z obligu przez Annę Kochanowską na zł. pol. 1 w dobrej monecie wydanej.

14. Massa Jędrzeja Staszewskiego składa się z instrumentu kaucyi przez matkę pupillów na za-

bezpieczenie całości dóbr spadkowych na zł. pol. 400 wystawionej.

15. Massa Xiedza Franciszka Kwiatkiewicza składa się tylko z papierów wskazujących ślad, iż do niej należała summa zł. reńskich 2,590 kr. 40½, oraz kosztowne pretiosa przez rząd austriacki zatrzymanemi być mające.

16. Massa Walentego Lutosławskiego składa się z obligu Anny Kochanowskiej na zł. pol. 22 gr. 10 w dobrej monecie wydanej.

17. Massa Ewy z Potkańskich Sławkowej składa się ze skryptu Franciszka Potkańskiego na sumnę 16,298 zł. pol. 27 gr. zeznanej.

18. Massa Xiedza Jana Mędrzeckiego z obligu Filipa Koldowskiego na zł. pol. 161 gr. 2½ dobrą monetą na dobrach WSola hypotekowanego.

19. Massa Michała Czarneckiego z obligu Kajetana Dobrzyńskiego na sumnę zł. pol. 257 gr. 14 w dobrej monecie na dobrach Krzyżanowice hypotekowanego.

20. Massa Fabiana Badowskiego składa się z rewersu Jana Badowskiego na sumnę zł. pol. 5,266 gr. 20 w dobrej monecie wydanej.

21. Massa Franciszka Dąbrowskiego z obligu Anny Kochanowskiej na sumnę zł. pol. 75 gr. 12 w dobrej monecie zeznanej.

22. Massa kościoła Janowickiego z obligu Kochanowskiej na sumnę zł. pol. 33 gr. 27 w dobrej monecie wydanej.

23. Massa kościoła w Skrzyninie z obligu Anny Kochanowskiej na sumnę zł. pol. 38 gr. 4 w dobrej monecie wydanej.

24. Massa Bonawentury Trepki z obligu przez Annę Kochanowską na zł. pol. 22 gr. 1 w dobrej monecie.

25. Massa Elżbiety z Grabowskich Wolskiej składająca się z dokumentu jako to:

1. Z cassy Wojciecha Połomskiego na zł. pol. 20,000.

2. Ze skryptu Mikołaja Branwickiego na zł. reńskich 300.

3. Z cassy Józefy Szymanowskiej na zł. pol. 1,200.

4. Z tranzakcyi pomiędzy Grabkowskimi a Dolegą.

26. Massa Franciszka Dłuskiego z dwóch dokumentów to jest z planu exdywizyi spadku i z wykazu hypotecznego dóbr Odéchowa.

27. Massa Mikołaja Stawskiego z obligu Filipa Koldowskiego na zł. pol. 168 gr. 6 w dobrej monecie na dobrach WSola hypotekowanego.

28. Massa Tomasza Gałkowskiego z obligu Filipa Koldowskiego na zł. pol. 110 gr. 14 w dobrej monecie na dobrach WSola hypotekowanego.

29. Massa Xiedza Mikołaja Zaniskiego z obligu Młodeckiego na zł. pol. 900 dobrą monetą na dobrach w Gaworzynie hypotekowanego.

30. Massa Xiedza Franciszka Jagińtkowskiego z obligu przez Kajetana Dobrzyńskiego na zł. pol. 273 gr. 12 dobrą monetą na dobrach Krzyżanowice hypotekowanego.

31. Massa Jędrzeja Łuczyńskiego z obligu przez Skotnicką i Kuczewską na zł. pol. 480 gr. 29 w dobrej monecie.

32. Massa Anny z Wilkoszewskich Zakrzewskiej z obligu Kajetana Dobrzyńskiego na zł. pol. 508 gr. 25 na dobrach Kryżanowice hypotekowanego.

33. Massa Felicyanny z Ożarówskich Nowickiej mająca tylko dokument alimentu dla Nowickiej i dla jej dzieci zabezpieczający.

34. Massa Rocha Buchowskiego z obligu Filipa Koldowskiego zł. pol. 161 gr. 2 na dobrach WSola hypotekowanego.

35. Massa Konstantego Swidzińskiego z rewersu Kajetana Swidzińskiego na sumnę zł. pol. 2,628.

36. Massa Macieja Migurskiego składa się z obligu Filipa Koldowskiego na zł. pol. 119 gr. 29, na dobrach WSola hypotekowanego.

37. Massa depozytu dominikalnego Kosieni-
ckiego składa się ze skryptu Józefa Popiela na zł.
pol. 1,369 gr. 7, i z obligacyi na zł. pol. 1,600.

38. Massa Walentego Sawickiego z masą Ja-
dwigi primo voto Sawickiej secundo voto Swier-
czewskiej połączona, składająca się z 7 sztuk do-
kumentów jako to:

a. Z kwitu Onufrego Sawickiego na zł. pol. 1,500;
b. Z kwitu Franciszki Sapieryńskiej na zł.
pol. 2,000.

c. Z kwitu na zł. pol. 2,440.

d. Z komplanaoyi która między Dobieckim
a Sawickim massie obecnej korzyści 1,250 zł. reń-
skich przynosi, tudzież:

e. Ze skryptów Józefa Słaskiego na zł. pol.
2,566 gr. 15.

f. Jana Radońskiego na zł. pol. 1,000.

g. Ignacego Maleczewskiego na zł. reń. 1,250.

Wzywają się zatem wszystkie strony interes-
sowane, mieniące się posiadać tytuły prawne do
pódmiesienia którejkolwiek z mass powyżej prze-
reczonych, aby przed ich referentem Sędzią Try-
bunału tutejszego Józefem Borowskim w Mieście
Radomiu mieszkającym, z tytułami temiż czyli z
dowodami ich prawa usprawiedliwić zdolnemi, o-
sobisto lub przez umocowane osoby stawili się, i
takowe onemuż wraz z notą na piśmie podaną,
zgłoszenie się ich usprawiedliwiającą, złożyli, po-
czém Trybunał względem wydania w szczególności
żądanych mass, to co z prawa wypadnie zadecyduje.
Do stawienia się takowego i produkowanie praw
przed wyżej wzmiankowanym referentem termin
dla mieszkających w kraju trzechmiesięczny, zaś dla
mieszkających za krajem sześciomiesięczny od da-
ty ogłoszenia, pierwszego w Gazetach publicznych
Trybunał określa, z tym rygorem, że w razie nie-
zgłoszenia się na powyżej wzmiankowanym termi-
nie stron interessowanych do którejkolwiek mas-
sy, takowa za opuszczoną uważana z mocy art.
713 Kodexu Cywilnego windykacyi Prokuratorcy
jeneralney Królestwa Polskiego ulegnie, a naów-
czas wszelkie stąd wyniknąć mogące straty lub
szkody strony niestawające na terminie, swej wi-
nie przyznać będą musiały.

Prezes (podpisano) Walenty Osławski.
(podpisano) Gidlewski Z. S.

Za zgodność Kopii J. Swierczyński.

Kopia do N. 5186. — Liczba 201 i 931.
Radom dnia 30 marca 1822 roku.

2. Trybunał Cywilny pierwszej Instancyi
Województwa Sandomierskiego.

Po dokonanej rewizyi swej Kassy i uczynio-
nem w tej mierze na dniu 19 marca 1821 roku do
liczby 256 do Kommissyi Rządowej Sprawiedli-
wości przedstawienia na skutek tegoż z mocy Re-
skryptu teyże Kommissyi z dnia 12 kwietnia 1821
roku do liczby 2,926 zapadłego a w dniu 17 maja
t. r. 1821 odebranego, którym polecono, aby wszel-
kie realności jakiej bądź natury do swego składu
w dawniejszej epoce czyli do roku 1820 złożone,
stronom interessowanym wydane zostały, postępu-
jąc podaje niniejszem do publiczney wiadomości,
komu o tém wiedzieć należy, iż w depozycie Sądu
swego znajdują się składy z mass następnych zło-
żone a mianowicie.

1. Massa Xiedza Alexego Biennera składa się
a. z dwóch zegarków srebrnych b. z gotowizny
w kwocie zł. pol. 124 gr. 26, i z obligu przez Ka-
zimierza Młodeckiego na procent wypożyczającego
na sumę zł. pol. 12,166 gr. 10, w dobrej monecie wy-
danego i na dobrach Gaworzynie zhipotekowanego.

2. Massa Alexego Chetkowskiego składa się
z obligu przez Józefa Brzezińskiego na procent
wypożyczającego na kwotę zł. pol. 714 gr. 12 do-
brej monety wydanego a na dobrach Gulinie za-
hipotekowanego.

3. Massa Jakóba Domańskiego składa się z o-
bligu przez Zofię z Łaskowskich Skotnicką i Agniesz-
kę z Łaskowskich Kuczewską jako na procent wypo-
życzające na sumę zł. pol. 1,611 gr. 2 dobrej mo-
nety wydanego i na dobrach ich Szeligach i Bro-
nowicach zhipotekowanego.

4. Massa successorów Macieja Dygulskiego

składa się z obligu przez Kazimierza Młodeckiego
jako na procent wypożyczającego na sumę zł. pol.
546 gr. 10, dobrej monety wydanego i na dobrach
Gaworzynie zhipotekowanego.

5. Massa Izidora Glinickiego składa się z o-
bligu przez Annę z Kietlińskich Kochanowską jako
na procent wypożyczającą na sumę zł. pol. 60
dobrej monety wydanego i na dobrach Ostalowie
jej własnych zhipotekowanego.

6. Massa Michała Hadziewicza składa się
z kaucyi przez Teresę z Pniewskich Kietlińską
na sumę zł. pol. 3,990 wydaney i na dobrach
Ziomaki hipotekowanej.

7. Massa kościoła Jasionny składa się z obli-
gu przez Annę z Kietlińskich Kochanowską na kwo-
tę zł. pol. 8 gr. 14 dobrej monety wydanego na
dobrach Ostalowie jej własnych zhipotekowanego.

8. Massa Maryanny Kosickiej składa się
z instrumentu kaucyi przez Jacka Kosickiego na
sumę zł. pol. 24,730 gr. 7 w dniu 20 stycznia 1807
w Radomiu wydanego i w tymże roku oblatowanego.

9. Massa Józefa Kusieckiego składa się z obli-
gu przez Kajetana Dobrzyńskiego jako na procent
wypożyczającego na kwotę zł. pol. 164 gr. 19 do-
brej monety wydanego i na dobrach Krzyżanowi-
cach zhipotekowanego.

10. Massa Anny Krókowskiy składa się z o-
bligu przez Annę z Kietlińskich Kochanowską jako
na procent wypożyczającą na kwotę zł. pol. 13 gr.
29 dobrej monety wydanego, i na dobrach Ostal-
owie jej własnych zhipotekowanego.

11. Massa Ewy Kuroszowej składa się z obli-
gu przez Józefa Kuroza w dniu 10 sierpnia 1808
na sumę 10,000 zł. pol. dla Marcela i dzieci swo-
ich wydanego i na dobrach Jostowicach zhipote-
kowanego.

12. Massa Maryanny Łękawskiej składa się
z transakcyi oryginalney między adwokatem Ne-
metz jako dodanym Kuratorem małoletniej Annie
Łękawskiej, a jej oycem Sebestyanem Łękawskim
względem spadku po jej matce z Karskich Łękaw-
skiej zawartej.

13. Massa Tekli Mazarakowej składa się
z zapisu na rzecz successorów przez Michała Ma-
zarackiego na kwotę zł. pol. 245 gr. 15, w dniu 1
lipca 1808 zrobionego, i w aktach Ziemskich Chę-
cińskich ingrossowanego.

14. Massa Ignacego Mikułowskiego składa się
z assekuracyi oryginalney przez Julianę z Waso-
wiczów Mikułowską na kwotę zł. reń. 162 sr. 18
dla successorów Ignacego Mikułowskiego wydaney
dnia 24 maja 1804 roku.

15. Massa Antoniego Nowosielskiego składa
się z obligu przez Józefa Brzezińskiego na zł. 792
gr. 8 wydanego, jako na procent wypożyczającego,
i na dobrach Gulinie jego własnych zhipoteko-
wanego.

16. Massa Józefa Oborskiego składa się z o-
bligu oryginalnego przez Agnieszkę Oborską na
zł. pol. łącznie 2,410 dla jej dzieci z Józefem Obor-
skim spółdanych w dniu 13 stycznia 1808 wydanego
w aktach Ziemskich Radomskich ingrossowanego.

17. Massa Michała Pędkowskiego składa się
z obligu przez Antoniego Dobnińskiego na sumę
9,000 zł. pol. w dniu 6 lipca 1807 wydanego, dla
successorów tegoż na dobrach Jankowice zhipote-
kowanego.

18. Massa Maryanny Pętkowskiej składa się
z obligu przez Annę z Kietlińskich Kochanowską
na procent wypożyczającą na zł. pol. 2 gr. 2 do-
brej monety wydanego i na dobrach jej własnych
Ostalów zhipotekowanego.

19. Massa Jana Pomykałskiego składa się
z obligu przez Kajetana Dobrzyńskiego na procent
wypożyczającego na zł. pol. 186 gr. 1 w dniu 9
października 1816 wydanego i na dobrach Krzy-
żanowicach jego własnych zhipotekowanego.

20. Massa Augustyna Prokopowicza składa się
z obligu przez Józefa Brzezińskiego na procent wy-
pożyczającego na zł. pol. 24 gr. 18 w Scheynach
austriackich i na cz. zł. 9 sztuk w dniu 21 sierpnia
1812 wydanego, i na wsi Gulinie zhipotekowanego.

21. Massa Stanisława Radońskiego składa się
z obligu przez Ignacego Radońskiego na zł. pol.

5,142 dla Wincentego Wilkoszewskiego wydanego w dniu 14 sierpnia 1793 w aktach Ziemskich Kra-kowskich 27 maja 1799 ingrossowanego.

22. Massa Giertrudy Roklewskiej składa się z obligu przez Kajetana Dobrzyńskiego na procent wypożyczającego na zł. pol. 367 gr. 14½ dobrej monety w dniu 9 października 1816 wydanego na dobrach Krzyżanowicach zahipotekowanego.

23. Massa Macieja Skrodzkiego składa się z dwóch oryginalnych obligów jednego przez Jana Domańskiego na cz. zł. 500 w dniu 23 czerwca 1807, drugiego zaś przez Stanisława Łubę na cz. zł. 200 dnia 22 grudnia 1806 wydanych.

24. Massa Xiędza Antoniego Sobczyńskiego składa się z obligu przez Kajetana Dobrzyńskiego na procent wypożyczającego na zł. 175 gr. 21½ dobrej monety w dniu 9 października 1816 roku wydanego, na dobrach Krzyżanowicach zahipotekowanego.

25. Massa Antoniego Strzembasza składa się z obligu przez Józefa Ofinowskiego na zł. reń. 988 sr. 36. w dniu 8 marca 1809 wydanego w akta Ziemskie Chęcińskie tegoż samego roku zaciągniętego.

26. Massa Xiędza Zamoyskiego Plebana Sieciechowskiego składa się z obligu przez Annę z Kietlińskich Kochanowską na procent wypożyczającą na zł. pol. 59, w Scheynach austriackich wydanego i na dobrach Ostalowie zahipotekowanego.

27. Massa nieletnich Józefy i Hieronima Wolskich składa się z zapisu przez Jana Kantego Wolskiego na zł. pol. 17,000 dla tychże nieletnich w dniu 10 października 1808 sporządzonego do akt Ziemskich Chęcińskich tegoż samego dnia miesiąca i roku ingrossowanego.

Liczba 263 w Radomiu jak wyżej

28. Massa Xiędza Benedykta Radziszewskiego składająca się z gotowych pieniędzy zł. pol. 102 gr. 20 w depozycie znajdujących.

29. Massa Romana Romana Zareby składa się z obligu w dniu 18 stycznia 1817 roku na sumę zł. pol. 436 gr. 24 przez Maryannę Nowakowską tytułem pożyczki wydanego i na domie w Radomiu zabezpieczonego.

30. Massa Xiędza Stanisława Lasockiego z podobnego obligu pod tą samą datą co i powyższa przez Maryannę Nowakowską na sumę 16 zł. pol. 18 gr. zeznanego.

31. Massa Jakóba Woźńskiego z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 100 w depozycie Sądowym znajdujących się.

32. Massa Heleny Hulewiczowej składająca się z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 224 gr. 12 w depozycie.

33. Massa Franciszka Mszaneckiego z obligacji urzędowej przez Ignacego Brzeskiego za uchwałą rady familijnej dnia 22 kwietnia 1817 r. na rzecz nieletniej Zofii Mszaneckiej zeznanego.

34. Massa Wincentego Lachowskiego z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 266 gr. 1 w depozycie sądowym znajdujących się.

35. Massa Felixa Rogowskiego w gotówkę w ilości zł. pol. 801 gr. 9 w depozycie znajduje się.

36. Massa Samuela Brukner czyli Einsporn zwanego z gotowych pieniędzy w kwocie zł. pol. 65 gr. 1 w depozycie.

37. Massa Franciszka Królikowskiego z gotowych pieniędzy w ilości cz. zł. 5 złotem i 17 zł. 28 gr. w monecie.

38. Massa Xiędza Wawrzeńca Dąbrowskiego z gotowych pieniędzy w ilości zł. 13 gr. 4.

39. Massa Tomasia Brzezowskiego z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 31 gr. 11 i obligu na zł. pol. 150 przez niegdy Leopolda Kochanowskiego dziedzica dóbr Lipy zeznanego.

40. Massa Xiędza Jana Cetnerowicza z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 508 gr. 11 w depozycie znajdujących się.

41. Massa Xiędza Woyciecha Sosnowskiego z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 200 gr. 17 w depozycie sądowym.

42. Massa Anny Kielczewskiej w gotówkę w ilości zł. pol. 60 gr. 10, w depozycie złożony.

43. Massa Kwiryna Rogowskiego składająca się a Z cassy przez Antoniego Taborskiego w dniu 18 października 1815 na sumę 5,637 zł. pol. na dobrach Kuczki lokowaną.

b Z wyroku Trybunału dnia 14 listopada 1817 zmarłemu Rogowskiemu od Samuela Frenkel na sumę 8,264 zł. pol. przyznającego.

c Z kopii rewersu na cz. zł. 16 przez Pawła Kulińskiego dnia 26 września 1811 zeznanego.

d Assygnacyi przez Franciszkę Sudawską w dniu 8 lipca 1816 na zł. pol. 1,400 od Ignacego Dorobera przekazanej.

e Z rewersu z daty 10 listopada 1811 przez Ruperta Gnoińskiego na cz. zł. 4 w złocie i 16 zł. pol. w monecie wydanego.

f Z rewersu przez Walentego Roszkiewicza na cz. zł. 15, w dniu 24 sierpnia 1815 wydanego.

g Z rewersu przez Jana Czochońskiego w d. 26 listopada 1816 na zł. pol. 28 zeznanego.

44. Massa Antoniego Giżyckiego składająca się z gotowych pieniędzy w ilości cz. zł. 41 w złocie i 16 zł. pol. w monecie srebrnej, tudzież z dwóch obligów pierwszego na 76,000 zł. pol. przez Gorayskiego dnia 21 listopada 1806 roku zeznanego, a dnia 23 sierpnia 1808 na dobrach Dąbnik w tabelli Lwowskiej hipotekowanego, i powtórnego na 49 zł. reń. 17 sr. w Scheynach austriackich przez Józefa Jordana dla tejże masy w dniu 7 i 11 marca 1818 wydanego.

Wzywają się zatem wszystkie strony interessowane mniemające się posiadać tytuły prawne do podniesienia którekolwiek z mass powyżej przezreżonych dla nich służyć mogące, aby co do mass od N. 1 do 27 włącznie umieszczonych przed ich referentem Rochem Szczepanowskim Sędzią. Zaś od N. 28 do N. 44 włącznie, przed Stanisławem Sieradzkim Assesorem Trybunału kutejszego w mieście Radomiu mieszkającymi; z dowodami ich prawa należności usprawiedliwić zdolnymi osobiście lub przez umocowane osoby stawili się i onemuż i onymże wraz z swem żądaniem takowe złożyli, po czem Trybunał względem wydania w szczególności żądanych mass, to co z prawa wypadnie za decyduje.

Do stawienia się takowego przed wyżej wzmiankowanym lub wzmiankowanymi referentami termin dla mieszkających w kraju trzechmiesięczny; zaś dla mieszkających za krajem sześciomiesięczny oznacza się, który od daty pierwszego ogłoszenia w Gazetach publicznych określa z tym rygorem, iż gdyby ze stron do którekolwiek z mass wyżej nadmienionych interessowanych na oznaczonym terminie nikt nie stawil się, takowa z mocy art. 713 Kodeksu Cywilnego do windykcji oneyże Prokuratury Jeneralney Królestwa Polskiego oddaną zostanie. Anaówtas wszelkie ztąd wyniknąć mogące straty lub szkody strona niestawająca swej winie przyznać będzie musiała.

(podpisano) Walenty Osławski Prezes.

Ciswicki Sekretarz.

Za zgodność z oryginałem na papierze bez stempla pisany świadczę.

(podpisano) Ciswicki Sekretarz T. C. W. S.

Za zgodność B. Wilkowski.

2. Skutkiem dekretu remissyynego Sądu Ziem. Ptu Wileyskiego dnia 26 maja 1820 roku ogłoszonego i rezolucyi Sądu Głównego Mińskiego 2go Departamentu roku 1821 miesiąca marca 28 dnia zakroczonej w terminie z obwieszczenia tegoż roku junii 21 dnia podanego, eorundem 22 przed Aktami Ziem. Ptu Zawileyskiego, a 27 tegoż miesiąca na urzędzie Ziemskim Ptu Wileyskiego zeznanego, to jest dnia 19 julii, wypadłym, Sąd podkomorsko exdywizorski na rozdział majątności Kubarek w powiecie Wileyskim sytuowanej, między trzech braci Józefa, Macieja i Wacława Chomskich, tudzież dla usatysfakcyonowania wierzycieli Józefa Chomskiego z jego części, przeznaczony, ad fundum wspo-

mnionego majątku zjechawszy, po ustaleniu właściwym porządkiem w pełnym komplecie swej jurydykcyi, po załatwieniu akcesoryjnych kwestyi, inwentaryą ogólnego funduszu i wymiar folwarku Kubarek, tudzież akta z possessorami zastawnymi, tradycyjnymi, i była nad WW. Chomskiemu opieką ueterminował, komportacją dokumentów wszystkim bez wyłączenia stronom na czteroniedzielną persystencyą w dniu 1 augusta do kancelaryi Ziemskiej Wileyskiej złożyć nakazał, i zjazd powtórny do dnia 22 gbra odłożył, w czasie jakowym przystąpiwszy do kontynuacyi dzieła po wyekspedowaniu z stawającymi stronami aktów inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi przez wydelegowanego urzędnika, nie mogąc dla niegotowości tychże stron słuchać oczewistej rozprawy, sądy swe do dnia 27 junii idącego 1822 roku odroczył, i z powodu niewygodnego w folwarku Kubarkach pomieszczenia się, takowe do miasta powiatowego Wileyki przeniosłszy utrzymywać się na własnym koszcie zadeklarował, mocą jakowego postanowienia w terminie dopiero wykazany otworzył był w Mieście Wileyce swą jurydykcyą, lecz gdy JW. Sylwester Janiszewski Podkomorzy Ptu Wileyskiego za Ukazem Mińskiego Guberskiego Rządu wydał się na weryfikacyą rewizyjnych 1816 roku skazek, przeto jeszcze raz za zgodą obecnych stron, mianowicie WW. Józefa i Wacława Chomskich do dnia 10 gbra teraźniejszego roku zrobiwszy odroczenie, że w owym czasie do ukończenia poruczonej sobie czynności niezawodnie przystąpi, przez rezolucyą zapewnił. Aby zatem którenkolwiek z kredytorów W. Józefa Chomskiego wymawiając się niewiadomością o takowym terminie pretensyi swej do jego funduszu stosować się mogący niepoddal amissyi, przez niniejsze ogłoszenie do stanności przed sobą wzywa, i o tém wszystkich interesowanych zawiadamia. Działo się w Mieście Wileyce roku 1822 miesiąca julii dnia.

Stanisław Świętorzecki Sędzia Z. P. Wileyskiego Exdywizor. Ferdynand Dworzecki Podsedek Z. Wileyski Exdywizor. Ignacy Jadziński Z. Wileyski Exdywizor. Michał Łapicki Sąd Z. P. Wileyski Regent.

2. Skutkiem Naywyżey utwierdzonego dnia 14 marca 1821 roku postanowienia Rady Państwa, o domach gościnnych, Restauracyach, Garkuchniach, czyli Charczewniach, Kawiarniach i Traktyerach: Magistrat Miasta Guberskiego Grodna stosownie mając się do przepisanych w nim prawideł, i do wyszłych Ukazów z Rządu Guberskiego Litt. Grodzieńskiego pierwszego dnia 30 września 1821 roku z N. 17,355, a drugiego dnia 7 february roku idącego 1822 z N. 1,501, za uczynieniem u siebie na dniu 4 ogólnego rozporządzenia, ogłasza: iż z następnym 1823 r. zaprowadza się w Mieście Grodnie odpowiednio do przepisanych prawideł postanowieniem Rady Państwa, utrzymywanie domów gościnnych, Restauracyow, Kawiarniow, Traktyerow i Garkuchniow, z których wedle § 2, co się tycze ilości bydląt mających tych domów gościnnych, Restauracyow, Kawiarniow i Charczewien nie oznacza się; lecz co do Traktyerow to odpowiednio §§ 3 i 4, ma być tylko dwa. W porządku więc utrzymywania w Mieście Grodnie pierwszych przedmiotów § 2 zaprowadzających się, jak na nie ustanowiona jest ku opłacie odpowiednio do §§ 10 i 11, akcyza roczna, tak co się tycze naznaczonych dwóch Traktyerow, że te w zaprowadzeniu swym oddają się

w czteroletnią arandowną tenutę z publiczney Licytacyi, dla czego naznaczywszy terminu Licytacyjne na oddanie w odkup poosobno Traktyerow w dniach 25 lipca, 25 sierpnia, i 20 września roku idącego 1822, a razem zamierzwszy wedle § 50 od tegoż czasu do dnia 1 listopada roku idącego i oddawanie nanowo zaprowadzić się mających domów gościnnych, Restauracyow, Kawiarniow i Garkuchniow czyli Charczewien. Wzywa życzących wziąć pierwsze w arandę czteroletnią za kontraktem, a drugie do utrzymywania corocznego za świadectwami dawać się mającemi przez tenże Magistrat, iżby w tymże Magistracie wedle przepisanego porządku w czasie oznaczonym jawili się, a to pod tém zastrzeżeniem, że wedle § 15 dopuszczają się kupcy wszystkich trzech Gild, Mieszczanie i Włościanie mający świadectwo na prawo Handlu, i wedle § 20 atestat o dobrej konduicie i nies zadłużeniu się. Ze więcę postępującemu odkupney summy za traktyer wydanym będzie kontrakt formalny i prawny, a chcącym utrzymywać domy gościnne, Restauracye, Kawiarnie i Garkuchnie, wydane będą atestata podobnie formalne i wedle przepisanych prawideł. Ze kaźden przystępujący do licytacyi wedle § 39 złożyć ma kaucyą opierającą się na domach murowanych, lub majątkach ziemskich, upoważnioną świadectwem Sądu Głównego co do wartości i swobodności, może też być przynieszoną w biletach bankowych; oraz w gotowych pieniądzach. Przytém ogłasza się, że odpowiednie do przepisanych prawideł § 21, Dom gościnny utrzymywać ma osobne pokoje dla najęcia, jedzenia, z trunków zaś, wina, wódki wszelkiego gatunku krajowe i zagraniczne, rom, koniak, szrom, likiery, piwo, porter, miód, kawę, herbatę, czekuladę i jeden bilard. § 22 Restauracya ma się zajmować utrzymywaniem stołu; oraz sprzedażą trunkow, win, wódek słodkich tak zagranicznych jako i krajowych, likieru, piwa, porteru, miodu i kawy. § 23 Kawiarnia może mieć lody, limoniadę, orszadę, kawę, czekuladę, likiery zagraniczne i krajowe, frukta, konfitury, cukry, ciasta, i wszelkie cukiernicze zapasy. § 24 Traktyer utrzymywać powinien jedzenie, herbatę, kawę, wino, wódki krajowe i zagraniczne różnego gatunku, rom, szrom, arak, likiery, piwo, wódki i nastoyki z nich wyrabiane wedle § 14 Ustawy o odkupie pitnym nastaley, półpiwa lekkie, miód, piwo i porter angielski, oraz na ich sposob w kraju wyrabiane, tudzież dwa bilardy. § 25 Garkuchnia czyli Charczewnia utrzymywać może jedzenie gotowane, pieczone i smażone, potrzebujące się przez ludzi klasy niższej, półpiwa i kwasy zwyczajne. Te więc podając ogłoszenie do powszechney wiadomości, zaprasza życzących utrzymywać te zaprowadzenia, aby ze wszelką gotowością i wedle przepisanego porządku jawili się do Magistratu Grodzieńskiego w czasie zamierzonym, jak równie zawiadamia, iż kaźdy chcący być poinformowanym o wszystkich szczegółach tych zaprowadzeń, kaźdego czasu i kaźdego dnia za udaniem się do kancelaryi tegoż Magistratu może w kaźdym przedmiocie być poinformowanym i mieć objawione sobie te prawidła. Działo się na Ratuszu Grodzieńskim 1822 roku miesiąca lipca 4 dnia. Prezydent K. Kreybich. Burmistrz A. Charyn. Radny M. G. Jan Renzberg. Pisarz Zyszkiewicz.

Zgodność z oryginałem poświadczam: Expedytor Rządu Guber. Lit. Grodzień. Kolleski Sekretarz Jan Krupowicz.